

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10554/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Судимац, адвокат из ..., против тужене Општине Трстеник, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Општине Трстеник, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2863/24 од 15.05.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2863/24 од 15.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2863/24 од 15.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2863/24 од 15.05.2025. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке решења Основног суда у Трстенику П 467/23 од 09.07.2024. године, којим је обавезан тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 22.500,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења којим је одлучено о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да

у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се другостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

У конкретном случају ревизија тужиоца је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић